

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Egenos, afflictos, ulcerosos, ut proprias Christi passionis imagines, aspiciendos esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

neribus ad ipsius emundationem scaturiente. Quæ cogitatio etiam cautioni serviet, ne deinceps repetitis sceleribus, in se polluat divinum sanguinem, & salutis vitæque æternæ pretium convertat in damnationis argumentum.

CAPUT VIII.

Christum patientem in membris suis agnoscere.

§. I.

Egenos, afflictos, ulcerosos, ut proprias Christi patientis imagines aspiciendos esse.

*Serm. 4.
de Nat.*

Siquidem ex quo Dei Filius, cum carne nostra mortali, ejus miserias atque ærumnas in se suscepit, easque in suo corpore (uti S. Bernardus loquitur) dedicavit: oportet nos illas alijs jam oculis aspicere; & tanquam res ipso Christi tactu consecratas, imò veluti ea quæ ad sacram ipsius humanitatem pertinuerint, ei que inhæserint, cum amore, cultu, ac reverentiâ tractare. Etenim ut ait Theodotus Ancyre Episcopus, hom: 2. de Nativitate: *In se suscepit crucem (sive, ut in Græco est, familiarem sibi ac peculiarem effecit) suam fecit alapam, vincula sua fecit; ut Dei propria effecta passionem, adversus passiones acciperent potestatem.*

*de Ger. re-
lig. c. 16.*

*In 3. p. q. 46
n. 5.*

Quod si, ut sapienter philosophatur S. Augustinus, Dei Filius opes, delicias, honores ac mundi gloriam, & reliqua quæ tanti æstimantur ab hominibus, ipso neglectu ac despicientiâ, sive (ut ipse ait) *carendo vilia fecit*: profectò quæ his adversa sunt, inopiam, labores, dolores, contemptum, opprobria, in se assumendo suâque faciendo, pretiosa effecit, imò (ut loquitur Cardinalis Cajetanus) deificavit, eoque non amore tantum, sed etiam veneratione dignissima reddidit. Idque eò magis, quòd miseriæ nostræ atque ærumnæ, non extrinsecus duntaxat, aut solo contactu (ut flagel-

flagella, crux, clavi) ad sacram ipsius humanitatem attinuerint: sed eas in seipsum Dei Filius, tanquam corporis animique sui affectiones proprias, intimo quodam modo admiserit, easdemque ut interiora ac propiora instrumenta, ad salutis nostræ procuracionem adhibuerit.

Quamobrem, si ultrà intendamus animum, facilè erit & illud efficere: quemadmodum non ipsam duntaxat crucem in qua pependit, sed etiam illius effigies, ab illo divini corporis tactu, sanctitatem quandam ac dignitatem accepisse censemus (neque enim ipsam Domini cruceem, sed eius aliquod simulacrum, contuebatur S. Andreas, eum diceret: *Salve crux, quæ in corpore Christi dedicata es, & ex membrorum ejus margaritis ornata*) ita nos miseras mortalis vitæ, non tantùm in Christo, seu prout à Christo in seipso susceptæ sunt, sed etiam prout inveniuntur in membris ejus, hoc est, in miseris & ærumnosis hominibus, veluti earum quas ille proximè in se admisit, expressas imagines, imò ut earum portionem quandam, extensionem aut appendicem, agnoscere ac venerari debere. *Adhuc enim Christus hic* In Ps. 86.
eget (inquit S. Augustinus) *Christus hic peregrinatur, Christus hic aegrotat, Christus hic in carcere includitur.* Atque hoc est, meâ sententiâ, quo passionis Redemptoris nostri crebrò ac facilè commoneri possimus, si videlicet assuescamus, Christum patientem agnoscere in omni paupere, & membrorum ejus afflictiones, tanquam Christi passiones intueri.

Nam si (ut exempli causâ hoc ponam) S. Franciscus ad solum Agnelli aspectum totis commovebatur visceribus & solvebatur in lacrymas, in innocentis ac mitissimi animalis schemate, illum agnoscens Agnum Dei sanctum & immaculatum, qui in ara crucis pro peccatis nostris immolatus est: aut, si tantùm inspecto vermiculo, is continuò illi succurrebat, qui de se pronunciaisset per Prophetam: *Ego sum vermis & non homo, opprobrium hominum & abjectio ple-*
Ps. 27.
bis;

bis; ut proinde nec æquo ferret animo, id genus reptilis pe-
 de proteri, quòd illud ut typum aspiceret Salvatoris nostri
 in passione sua abjecti atque despecti: Quàntò magis par-
 sit, ad pauperum & ulcerosorum quotidianum aspectum,
 ejus nos piè meminisse, qui propter nos egenus factus est cum
 2. Cor. 8. *esset dives*; languorèsque nostros & dolores nostros, instar
 leprosi, portavit? Quòd facere solitum eundem etiam S.
 Franciscum, testatur Vbertinus de Casali, dum (ad quædam
 verba S. Bonaventuræ respiciens) de eo ita loquitur: *Con-*
 1ib. 5. c. 3. *tuebatur in pulchris pulcherrimum; in infirmis autem, infirmi-*
tates quas pius IESVS pro nostra salute portavit; de omni-
bis sibi scalam faciens ad apprehendendum dilectum. Expres-
 sius autem de eodem loquens ipsemet S. Bonaventura: *Li-*
 1it. cap. 8. *quescebat* (inquit) *animus ejus, ad pauperes & infirmos; cum*
in pauperibus cunctis effigiem Christi perspiceret. Quòd vel eò
 maximè nos quoque facere oporteret, quòd ærumnosi affli-
 cti que mortales, non tantùm typus sunt aut umbra aliqua
 patientis Salvatoris, sed expressæ quædam ac vivæ illius ima-
 gines, imò membra ejus in quibus ipse adhuc patitur, & in
 quibus ipse præceperit, tanquam in Legatis ac Vicarijs suis,
 honorem sibi obsequiùmque præstari. Vnde B. Ambro-
 sius in Psalmum 118. *Si videamus* (inquit) *pauperem, illum ad*
cujus similitudinem factus est, honoremus in paupere; de quo
ait: Deditis mihi manducare; quia quod uni eorum dedistis,
mibi dedistis. Vides ergo (subdit) *quia inter multas Christi*
imagines ambulamus.

Itaque pauper, afflictus, ulcerosus, viva quædam Chri-
 sti patientis imago est. Vt subinde mirari subeat; cum
 nemo ferè sit Christianorum, qui imagine conspectâ, quæ
 Christi dolores, aut coloribus expressos, aut scalp pro effictos
 repræsentet, non continuò moveri se sentiat ad passionis
 Christi memoriam, ejusque cultum ac venerationem: ra-
 ros tamen esse fortassis, qui ad hominum miserorum con-
 spe-

spectum, & eorum præsertim, qui aut ulceribus cooperti, aut plagâ aliquâ insigniore sui miserationem concitent, animum referant ad virum dolorum, cuius illi vivæ ac propriæ imagines sunt; adeoque (si rem penitiùs introspiciamus) majori honore ac reverentiâ habendæ; quòd istæ alia inanima simulacra, Christo potiùs quàm alteri cuiquam præsentando, piâ hominum voluntate, addicta & consecrata sint: afflictos autem & ærumnosos, ut vicarias sui imagines ipse sibi Christus substituerit, & sese in illis, ac si præsens esset, agnosci, foveri, atque honorari voluerit.

Veruntamen sic comparatum est, ut sensuum potiùs consuetudinem, quàm fidei disciplinam secuti, in illis magis quod naturâ sunt, quàm quod ex divino instituto repræsentant, intueamur: facitque spectandi assiduitas, ut inter tot Christi patientis imagines, ambulantes, eas absque ulla passionum ejus memoria, & sinè speciali pietatis sensu prætereamus.

§. 2.

Multiplex istius persuasionis utilitas.

Cæterùm, mi Lector, si ex ea quam nunc proponimus Cexercitatione, fructum aliquem consequi desideras; aliter tibi erudiendus & assuefaciendus est animus; & intimis sensibus imprimenda ista persuasio: nimirum pauperes & ærumnosos, veras ac vivas Christi patientis imagines esse. Istam quippe intimam persuasionem multiplex consequetur utilitas.

Prima: ut ad pauperis & ærumnosi hominis aspectum, nullo negotio, sed magno tamen operæ pretio, veniat in mentem afflictissimi IESU, quem velut præsentem agnoscas in sui imagine; eique, dolores ejusmodi, olim in carne sua, nunc in membris suis mysticis patienti, tenero sensu, & pio subinde suspirio condoleas, eumque (quoad facultas